

csos olyan bankok vezetésében vesznek részt, amelyek megbuktak. Megtörténhetik velük az is, hogy a bankoknál elkövetett visszaélésekért, mint felelős vezetők, a vádlottak padjára kerülnek és három hónapi fogházzal, vagy a legjobb esetben ezer forint pénzbüntetéssel sújtják őket. De különben is mit szól a város polgársága ahhoz, hogy az a két vezető tisztviselő, akik Szeged gazdasági és pénzügyeit intézik, kik közül az utóbbi készíti el a város nagy számadásait, ugy gyakorolták az ellenőrzést, hogy minden elveszett. Kéri a két szenátort, hagyják ott a tisztségeket és ne akarjanak bukott kereskedők lenni.

(Az arany borju régen és most.)

Wimmer Fülöp szerint, amikor a kedvezőtlen esemény beállt, mindig bűnbakot akartak keresni. Egyedül helyes eljárásnak tartja, ha ugyanolyan szemmel nézik a dolgokat, mint nézték ezelőtt pár hónappal, amikor még mindenki az arany bárányt imádta. Szemrehányást tett Gerle Imre dr a tanácsnak, hogy egy bizonyos rendeletet nem tartott be. A lényege a rendeletnek az, hogy a tisztviselők tartoztak volna bejelenteni, hogy melyik pénzügyi intézet vezetésében vesznek részt. Ezt elmulasztották. Mi azonban a lényeg? Ha hat-hét hónappal ezelőtt akármelyik tisztviselő bejelentette volna, hogy a Gazdasági és Iparbank igazgatóságának a tagja, a közgyűlés azt szó nélkül vette volna tudomásul. Kérdi a közgyűlést, azért adtak-e betétet a Gazdasági és Iparbanknak, mert a pénzügyi tanácsos ott felügyelő bizottsági tag? Nem. Voltak befolyások, de az a körülmény nem befolyásolta a közgyűlést.

Ami a polgármester személyét illeti, kéri a közgyűlést, biztosítsa bizalmáról a polgármestert. Lázár György dr még polgármester sem volt, amikor a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár felügyelő bizottságának tagja lett. Kéri, fogadják el a tanács javaslatát, de szavazzanak bizalmat egyúttal a polgármesternek és biztosítsák őt, valamint a tisztviselői kart arról, hogy eljárásukat gáncs nem éri és az helyes.

Perjessy Mihály dr vizsgálat elrendelésének szükségét nem látja. Lehet, hogy történtett valamelyes jóhiszemű mulasztás, de ezt most jóváteszi a tanács és ez a mulasztás nem indokolja meg azt, hogy olyan tisztviselők ellen, akik kötelességüket különben lelkiismeretesen teljesítik, vizsgálatot rendeljenek el. Az előterjesztést elfogadja és kéri a bizottságot is, hogy azt fogadja el.

Becsey Károly dr: Hat-hét év előtt szó volt már arról, hogy a városi tisztviselő bankok vezetésében részt vehet-e. Akkor is ellenezte ezt, ma is ellenzi. Nem volt helyes a város pénzügyi tanácsosától, aki a Gazdasági és Iparbank felügyelő bizottsági tagja, hogy annakidején a közgyűlésen forszírozta a Gazdasági és Iparbank betét-ügyét. Azt indítványozza: mondja ki a közgyűlés, hogy városi tisztviselő olyan pénzügyi intézet vezetésében nem vehet részt, amelynek betétje van a városnak.

(Balogh Károly válasza.)

Balogh Károly: Az utóbbi időben a nyilvánosság előtt sok meghurcoltatásban részesültem, de ezekre nem kívántam válaszolni. Én nem azt vártam Balassától, amit a boulevardon szoktak csinálni: szenzációt. Azt vártam, hogy megnyugtassa a kedélyeket az olyan alaptalan híresztelésekkel szemben, amelyek azokat a tekintélyes polgárokat, akik szerencsétlenségükre ma a bank igazgatóságának tagjai, pellengérré állítják. A kibontakozásban kellene segíteni az intézetet, nekem ez a felfogásom ebben a kérdésben. Hogy én mikor kerülök a büntető bíróság elé, az az én dolgom. Ott én majd meg fogom mondani, hogy miként teljesítettem a kötelességemet. Annyit legyen szabad csak megjegyezniem, hogy bármelyik intézetnek az igazgatósági vagy felügyelő bizottsági tagja csak ember és megtörténhetik mindenütt olyan katasztrófa, amelyet házi tolvajok idéznek elő és

amelyek az intézetet válságba sodorják. Hivatkozom arra, hogy az ország legnagyobb intézeteitől, a Pesti Hazai Takarékpénztártól is loptak már egymilliónál nagyobb összeget. Ebből én csak azokat a konzekvenciákat vonom le és a legnagyobb lelkiismeretességgel csak annyit mondhatok, hogy minden intézetnek lehetnek hasonló tolvajai. Kérem önöket, hogy ne tárgyalják úgy a kérdést, hogy egyet-egyét üssenek a szerencsétlenségbe jutott intézet igazgatósági és felügyelő bizottsági tagjain, hanem inkább segítsék ki őket a csávából.

Balassa Armin dr visszautasítja Balogh tanácsosnak azt a kijelentését, amelyben az ő felszólalását boulevard lapstílusához hasonlítja. Ő logikával beszélt és hogy mennyire jogosan, azt mi sem bizonyítja jobban, minthogy január 26-ikán Balogh Károly is aláírta azt a jelentést, amely Fényes Marcell dícséri meg a bank gazdasági előrehaladásáért.

(Az előterjesztést elfogadták.)

Elnök bezárja a vitát.

Minthogy Gerle Imre dr indítványát visszavonta, Becsey Károly dr pedig nem kíván a zárszó jogával élni, Taschler Endre reflektált a felszólalásokra. Azt mondotta, hogy a tanács álláspontja eddig az volt, hogy nem kell bejelenteni a közgyűlésnek, ki miféle vállalatnál visel mellékfoglalkozásnak nem tekintendő tisztséget. Amikor ezzel ellentétes vélemény merült most fel, a tanács megtette előterjesztését. Kéri, vegyék azt tudomásul.

A közgyűlés többsége ezután a tanács előterjesztését elfogadta.

Sürgős csatornázási és feltöltési munkák.

(Saját tudósítónktól.) Farkas Árpád városi mérnök több igen fontos városi rendezési dolgokról tárgyalt az elmúlt napokban a minisztériumban.

A téli és kereskedelmi kikötők tervei, a rendező-pályaudvar kibővítési terve, valamint a vasúti új javító műhely és munkástelep tervezete elkészülvén, a tervezett csatornázási szivattyutelepe számára új hely megállapítása vált szükségessé. A telep véglegesen a ballagatói szőlők déli csúcsa közelében nyerne elhelyezést s nemcsak a Tisza felől, de a mentett oldalra is védtöltéssel bírna. A telep mintegy 900 méterrel esik lejjebb délnek, mint az eredetileg tervezett elhelyezés, miáltal a tiszai kitoroklás fenék kottája is alacsonyabb és p. + 0.20 helyett 0.0 lesz.

A telep új elhelyezése folytán a csatornaépítési költségek mintegy 180,000 koronával növekednének, ezzel szemben azonban az említett új berendezések több mint 10 millió befektetési tőkét képviselnek.

Az új elhelyezési tervet úgy a földmívelési, mint a belügyminisztériumban elfogadhatónak találták.

Ugyanez alkalommal tárgyaltak azon tervváltozatról is, hogy a belvárosban áthaladó I. sz. főgyűjtő, tekintettel az utvonala keskeny voltára, ami a nyílt árok mellett való építést rendkívül megnehezíti, mintegy 500 méteres szakaszon át alagutszerűleg nyerjen kiépítést, mint az a budapesti dunaparti főgyűjtőnél is történt. Az alagut-csatorna a hidfő alatt s az Iskola-utcán át fog haladni s műszempontból elsőrendű érdekessége lesz az építkezésnek.

A tárgyalás során a város általános feltöltésének kérdését is behatóan megvitatták, mert bár a kir. biztossági nívó leszállítása a csatornázási általános tervezet átdolgozását nem is kívánja meg, de csatornázási részlettervek elkészítéséhez a végleges térszín ismerete mégis feltétlenül szükséges.

Farkas Kálmán miniszteri tanácsos véleménye tehát az, hogy amennyiben a város a kir. biztossági nívókat redukálni akarja, ezt

sürgősen és pedig a csatornázási részlettervek elkészítése előtt tegye meg.

Farkas mérnök most szereli fel a nívó redukcióra vonatkozó javaslatát a szegedi mérnökegyelet vitasorozatában leadott szakvéleményekkel s a szükséges rajzmellékletekkel s méltán remélhető, hogy a törvényhatósági bizottság elé oly részletes javaslat kerül, mely a kérdés mielőbbi végleges eldöntését teszi lehetővé.

Lökötök merénylete a rendőrök ellen.

(A szegedi tanyák réme. — A jászolhoz kötött rendőr. — Lovasrendőrök háborúja. — Hajsza a gyilkos merénylet után.)

(Saját tudósítónktól.) A Felsőközpont homokos rónaságán szerdán délután lovasrendőrök vágattak. A lassú járáshoz szokott lovak tajtékoltak az erős iramban, nyílhogtak, nyeritettek. A tanyaházak előtt dolgozó munkások letették egy pillanatra szerszámaikat, megbillentették kalapjukat és ijedten néztek hol egymásra, hol a vágató rendőrökre.

— Nagy baj lehet, — állapították meg, azután tovább dolgoztak, mintha nem történt volna semmi.

A lovasrendőrök Pottyondy Miklós rendőrkapitány vezetésével Hegedüs István tanyája felé nyargaltak, hol állítólag gyilkosság történt. Hegedüs István, a rovott multu lökötő állítólag meggyilkolta volna Muhari János lovasrendőrt.

A rendőrök a Hegedüs-féle tanyán egy jászolhoz kötve, vérben fetrengve meg is találták Muhari Jánost. Eszméletlen állapotban volt, kihallgatni nem lehetett. A rendőrök le tartóztatták az egész familiát, mert a gyilkos merényletben részt vett a hírhedt Hegedüs-familia minden tagja.

Valósággal a régi rablóvilágra emlékeztető módon történt a gyilkos merénylet. Lökötő fogott fegyvert a lovasrendőr ellen. Tervét raffináltan hajtotta végre, épen úgy, mint ahogy a betyárromantika már-már elfeledett meséiben szokott ez megtörténni.

A szenzációs gyilkos merényletről a következő részletes tudósításunkban számolunk be:

Hegedüs Istvánnak, akiről mindenki tudta a tanyákon, hogy rovott multu lökötő, Felsőközponton van a tanyája. Sok rége fűződik ehhez a tanyához, sok idegen lovat kötötték már be a tanyaház istállójába. Hegedüs István a rendőrségnek is régi ismerőse, sűrű betűkkel van teleírva a nyílvántartó lapja. Pottyondy Miklós rendőrkapitány állandóan rendőrökkel figyeltette a rovott multu ember. Legujabban Hegedüs azzal vonta magára a rendőrség figyelmét, hogy a birkáit a járasszéken a tilosban legeltette. Pottyondy Miklós rendőrkapitány a csöngőlei lovasrendőröknek parancsban kiadta, hogy Hegedüstre vigyázzanak és minden esetben kergessék el a járasszéki mezőkről.

Kedden délután Muhari János lovasrendőr meg akarta figyelni Hegedüst, hogy nem legeltet-e újra a tilosban. Muhari úgy akarta Hegedüst megfigyelni, hogy a lakását akarta átvizsgálni, mert ha a juhok ninesenek odahaza, akkor bizonyos, hogy a tilosban legelnek. Nem mert egyedül elmenni Hegedüs lakására, mert tudta, hogy milyen veszedelmes emberek Hegedüsek. Elment a közeli tanyára és két erős tanvai embert hívott segítségül. Meg is beszéltek a haditervet.

— Én bemegyek a tanyára, maguk meg kiinn várnak a tanyaszéken, ha valami baj találna érne, akkor sipolok. De azonnal jöjjenek — adta ki az utasítást a rendőr a két tanyai embernek.

— Megértettük.

Az emberek felfegyverkezve ki is álltak a tanyaszélre, a rendőr pedig óvatosan besurrant a tanyaépületbe. Benézett az akolba, a juhok nem voltak ott, tovább akart menni, de